

колнитѣ имъ мѣста, четири мѣсяца: за Тунусъ, Траболусъ и Алжирія, петъ мѣсяца; за въ иностраннитѣ Европейскы държави, четири мѣсяца и за Африка, Азія и Индія, счита ся врѣмя една година. Въ военно обаче врѣмя, всичкытѣ горѣрѣченни врѣмяна ся удвояватъ.

Членъ 124). Носительтъ на полицятъ, ако бы ся повдигне да прави давія, въобще съ издательтъ ѱ и съ джироджитѣ ѱ, има право да прави давія до свѣршыа на горѣрѣченнитѣ врѣмяна. Носительтъ на полицятъ, когато прави давія въ горѣрѣченнитѣ врѣмяна, ако бы да ся усигори и си земе парытѣ, то отъ онзи който гы даде, ако бы полицата да е обрыцана прѣди него отъ джироджитѣ, както и отъ издательтъ ѱ, или отъ всичкытѣ изеднажъ или единъ по единъ, до гдѣто ся стигне до издательтъ на полицятъ, това врѣмя ся счита за законно за всѣки единъ тѣжителъ. А началото на това врѣмя ся счита за всѣки единъ тѣжителъ отъ утрѣшніятъ день на деньтъ, когато повдигне давія.

Членъ 125). Щомъ ся случи [види] горѣрѣченното, слѣдъ изминуваніето на врѣмяната които ся опрѣдѣляватъ за протестъ и за поручитель, както за полици които ся появяватъ да ся платятъ съ единъ, или повече дни и мѣсяци и за неисплащаніето имъ, носительтъ на полицятъ не може да прави давія противъ джирантитѣ, и явно е че не му остава вече право.

Членъ 126). Тѣй сѣщо до колкото ся касае и за джироджитѣ, слѣдъ изминуваніето на тыя врѣмяна, нѣматъ вече право да ся тѣжатъ и да искатъ поручитель, отъ онія които сѣ имъ дали полицитѣ.

Членъ 127). Сѣщо пакъ когато ся измение вадето на полицятъ, издательтъ ѱ ако бы да докаже че е испратилъ стойността ѱ, носительтъ на полицятъ, и джироджитѣ нѣматъ право да вдигатъ върху му давія. Въ тоя случя ѱ, срѣщу когото и да ся е теглила полицата,